

Dorcas híradó

*Tegyünk együtt
többet érték!*

Adjon az Isten

**Adjon az Isten szerencsét,
szerelmet, forró kemencét,
üres vékamba gabonát,
árva kezembe parolát,
lámpámba lángot, ne kelljen
korán az ágyra hevernem,
kérdésre választ ő küldjön,
hogy hitem széjjel ne düljön,
adjon az Isten fényeket,
temetők helyett életet -
nekem a kérés nagy szégyen,
adjon úgyis, ha nem kérem.**

Nagy László

Tartalom

Miért? Hol volt Isten?	3
Megrendítő Haiti események	4-5
A Nemzetközi Dorcas új igazgatója	6-7
Karácsonyi akciók - Kék vödör	8
Jótékonyági vásárok	9
Imádkozzunk!	10
Fogadjon örökbe egy nagyit!	11
Nemzetközi konferencia	12
Rövid hírek	13
Visszajelzések, amiből mi is erőt merítünk	14
Felhívás	15
Impresszum	16

Címlapkép: Határon túli támogatásunk - Ibolya ajándékot kap egy partiumi kis faluban

Miért? Hol, volt Isten?

MIÉRT? Kiáltott fel egy ENSZ megbízott a 80-as években, amikor hivatala átvétele után először járt Afrika éhezői között. Földet rengető és emberek százazreit elpusztító események után mi is azt kérdezzük: miért? Hitében megrendült vagy élő hit nélküli ember a címben szereplő kérdést is felteszi: miért történt ez, hol volt Isten?

Meggyőződésem, hogy az emberiség összetartó erejének nagy próbájaként engedi meg a Teremtő és Gondviselő Isten az öt évvel ezelőtti szökőár és a mostani földrengéshez hasonló kataklizmákat. Ha Istenben kételkedő vagy csalódott ember megkérdezi, hol van Isten? – egyébként és főként ilyenkor –, szintén kérdéssel felelek: hol nincs Isten? A Haiti földrengés után történetekre gondolva azt kérdezem: hol vagy ember? Hol van az én segítségem? Hogyan nyilvánul meg együttérzésem? De hova lett az ember azokból, akik ezeken a szerencsétleneken akarnak gazdagodni, ahelyett hogy másokat gazdagítanának, akik nem célnak, hanem eszköznek tartják a túlélőket – akik többszörösen áldozattá válnak! Azokból az áldozatszedőkből, akik külső megjelenésükben

hordoznak emberi ábrázatra emlékeztető nyomokat, de nem riadnak el a fosztogatástól vagy akár gyermekcsempésztől sem. Egyik karácsonyi diós bejgli összetételében olvastam: nyomokban tartalmaz diót. Egyes embertársunk már csak nyomokban őrzi az emberi vonásokat! Ezért nem azt kérdezem, hol van Isten, hanem hol van az ember? Nem azt kérdezem MIÉRT, hanem MI CÉLBŐL? A fent említett megrázó események és az isteni törvény - „szeresd felebarátodat, mint önmagadat”

- számomra nem más, mint Isten felemelt ujja! A Krisztus keresztje is, - szavak nélkül - jelében az áldozatot példázza!

Mégis inkább kérdezzük Istent, minthogy közömbösek maradjunk! Hátha felismerjük mi magunk is miért történt és mit tehetünk most Haiti súlyosan megpróbált népéért!

Balogh Barnabás
Dorcas Aid Hungary
igazgató, lelkipásztor

Megrendítő Haiti események – Dorcas válasz: felhívás!

A Nemzetközi Dorcas közvetetten van jelen a túlélőket segítő programban. Segítségünkkel ivóvizet, gyógyszert, sátrakat és orvosi ellátást biztosítunk és az alapvető szükségletek fedezéséhez járulunk hozzá. Szervezetünk hathatósan működik együtt a CRWRC- val (Amerikai Református Egyház Segélyszervezete), valamint a Medical Team Internationallel (Nemzetközi Orvoscsoport).

Ken L. Senior CRWRC projekt menedzser rövidített beszámolója:

Tegnap haiti partnerszervezetünk (Haiti Baptista Egyház) egyik képviselőjével igyekeztünk meglátogatni Bolosseban működő lelkészképzőt. Megrongálódott utakon, számtalanszor feltartóztatva, mentőcsoportokat és a romokat kerülgetve értünk el célunkig. A súlyosan megsérült épületben most menekülttábor rendeztek be. Éppen egy szabadtéri istentiszteletre érkezünk, ahol bekapcsolódhattunk a közös imákba, ahol bátorságért és segítségért könyörögtünk, majd felállva Jézust dicsőítettük.

A baptista vezetők kérték, hogy minél több élelmet, sátrat és orvosi kelléket szállítsunk. A 20 kilométerre levő Leoganeba utaztunk ahol az épületek 80%-a összeomlott. Megrázó volt látni a mindent beterítő romokat, érezni a bűzt és az utcán szédelgő, vagy alvó embereket. Eddig is megszokott volt utcán alvó emberek látni Port au Princeben is, de ennyit... A terek, az iskolaudvarok, a parkok és parkolók mind tele voltak hajléktalanná vált emberekkel. Csecsemők és aggastyánok, terítőkön, plédiken heverve próbálnak pihenni a kevés hűsölést nyújtó rongyok alatt. Akiknek megmaradt a házuk, azok félnek visszatérni volt otthonaikba. Hála Istennek még hetekig tarthat a száraz idő. A nyomor és szenvedés leírhatatlan! Az elvesztett életeteket vissza nem adhatjuk, de segíthetünk a megmaradt életetek megmentésében! Imádkozzunk és adakozzunk ezért jó szívvel!

2010. január 18.

Hogyan lehetne segíteni a Haiti földrengés áldozatainak?

A Dorcashoz is sok ilyen kérés és kérdés érkezett. Legtöbbször az örökbefogadást pártolják. Ebben a Magyarországi és a Nemzetközi Dorcas nem kíván közvetíteni, mert álláspontunk szerint a lelkileg és testileg súlyosan sérült gyermekeket nem szabad megfosztani egyetlen örökségüktől: gyökereiktől. Ezeket kell táplálni! Kérjük, támogassa a Dorcas Haitiben működő programjait! Segítsen, hogy minél több gyermeknek és időseknek jusson ottani együttműködő partnereink által osztott ivóvízből, élelemből és hogy sokan jussanak sátorhoz és takaróhoz.

*Kérjük, segítsen Ön is
a földrengés miatt
hontalanná vált
embereken!
A csekkre írja rá:
Haiti*

A Nemzetközi Dorcas új igazgatója: Michel Gendi

Milyen kiváltságos a helyzetünk, ha nincsenek mindennapos kenyér és ivóvíz-gondjaink, vagy ha van fedél a fejünk fölött és nem kell reszketnünk a hidegtől. Istennek sok áldását természetesnek vesszük, holott mások naponta küzdenek az élelem, gyógyszer és egyéb alapszükséglet hiányával.

Édesapám arra tanított, hogy legyünk mindenért hálásak amink van. Gyakran láttam a szűk környezetem, Egyiptom szükségeit, de amikor meglátogattam Szudánt, Etiópiát vagy Irakot ahol sokszor találkoztam olyan édesanyákkal akiknek semmilyen jövedelmük nem volt és mégis 7 gyermeket kellett eltartaniuk, elkezdtem jobban értékelni a mindennapi kenyeret, amit nagyobb erőfeszítés nélkül szereztünk be. Arra a következtetésre jutottam, hogy

az életem túl rövid, hogy csak önmagamnak éljek. Nem tudom mennyit fogok élni, de magtanultam, hogy milyen könnyű egy szükségben lévő családnak örömet szerezni. Különböző kultúrájú népek nem szívesen mutatják meg szegénységüket, és méltóságuk miatt sokan nem is várnak segítséget és legtöbbjük a szó szoros értelmében a mindennapi kenyéren él. Magam is szegény családban nőttem fel és láttam, hogyan küzdött anyám az öt gyermek felneveléséért. Tizenkét éves voltam amikor apánkat elveszítettük és édesanyám elhatározta, hogy nem adja fel. Nem csak nevelni, de tanítani is igyekezett. Ezt a fáradozást Isten négy mérnökkel és egy orvossal áldotta meg. 1987-ben végeztem be egyetemi tanulmányaimat , ami után beiratkoztam egy tanfolyamra ahol Isten Igéjét tanulmányoztam, azért, hogy az

Úrral meghatározhattam életem prioritásait. 1988 és 1996 között építészmérnökként dolgoztam és közben rengeteg családot látogattam meg és láttam milyen nagy szükségük van az Úristenre és a belé vetett hitre, ahhoz hogy méltóságteljes és értelmes életet folytassanak. Isten Igéje reményt adott nekik! Öt éven át jártam a Közel-keletet ahol a Nemzetközi Bibliatársulattal Bibliákat osztottunk. Útjaim során rádöbbentem, hogy a szülők nagy része mennyire elhanyagolja gyermekeit és azért kezdtem imádkozni, hogy Isten adjon lehetőséget egy segélyszervezettel való együttműkö-

désre. Arról álmodtam, hogy a Krisztusról szóló örömezenetet az anyagi támogatással együtt vihessem az rászorulóknak.

Az Úr megadta nekem a lehetőséget, hogy a Nemzetközi Dorcas Segélyszervezetben dolgozhassak, ahol vezérelv Krisztus szeretetének megismertetése, amit helyi közösségekkel mások felé közvetíthetünk, függetlenül azok vallási, nemzeti, politikai hovatartozásuktól. Ahol csak tudjuk igyekszünk biztosítani a szomjazóknak az ivóvizet, az éhezőknek az ételmezt, a tanulni vágyóknak a képzéseket, a kisvállalkozóknak hiteleket. Mi a társadalom leggyengéibbre igyekszünk odafigyelni - az idősekre, a fogyatékkal élőkre, az özvegyekre és az árvákra - , akik legtöbbször önhibájukon kívül sodródtak cselekvőképtelen helyzetbe.

Magunkban kevesen vagyunk ehhez – Önre is számítunk!

Michel Gendi

Kék vödör

A Híradó előző számában részletesen beszámoltunk a kárpátaljai gimnazistáknak szánt élelmiszer- és iskolaszergyűjtésről. A jó példán nem csak egyházi szervezetek buzdultak fel, hanem a debreceni Kőr Dáma Egyesület, magán-személyek, kisvállalkozók sőt egy határon túli gyülekezet (Bihari Református Egyházközség) is bekapcsolódtak. A Dorcas önkéntesek és Kőr Dáma tagjai által gyűjtött élelmiszeradományokat az egyesület elnöknőjével Porkoláb Gyöngyivel együtt adtuk át rövid műsor és ünnepély keretében a Mosolyvirág Nagycsaládos Egyesület tagjainak. A Széchenyi kerti református templom szolgált az ünnep és ajándékozás helyszínéül.

Karácsony előtti héten a Hollandiából kapott élelmiszerekből készítették a Dorcas önkéntesek ötven gazdag csomagot, amit a Csapókerti református templomban tartott rövid istentisztelet és szeretetvendégség keretében adtunk át a menekülttábor lakóinak. Ritkán adatik meg ilyen színes hallgatóság. Mintegy 21 nemzetiséget sikerült összeszámolni,

akik nagyon sok keresztyén felekezethez és más vallási közösséghez tartoztak. Volt köztük ázsiai buddhista, iráni muzulmán, nigériai pünkösdista, kameruni metodista és anglikán és még sok más vallási háttérből származó menekült. Karácsony szombatján telefonon értesített egy önkéntes gyűjtő, hogy náluk még lenne pár vödör. Azokban kimondottan karácsonyi édességek és az ünnepi asztalra való finom falatok voltak ezért még aznap ki kellett osztani. Így jutott a menekülttábor jó néhány keresztyén és nem keresztyén családjának is a magyar szeretetből...

Karácsony délután nem sokan tolongtak a menekülttábor bejáratánál, oda egyébként is csak előzetesen megkért engedély alapján lehet bejutni. A Krisna-tudatú hívők is igyekeztek meleg étel adományaikkal megszólítani a bentlakókat.

Örvendetes, hogy a református közösségek egyre érzékenyebben figyelnek oda erre a szolgálati területre. December 19-én a szeretetszolgálat munkatársai a gyermekeket ajándékozták meg „cipősdoboznyi” szeretettel és karácsonyi ünnepélyel.

2010 nyarán a szentjobbi árvaház kis lakóit hívjuk egyhetes táborba, a Dorcas Kempingbe.

*Kérjük, támogassa Ön is anyagi-
lag a tábor megszervezését!*

A csekkre írja rá:
szentjobbi árvák tábora

Az adventi és karácsonyi időben három helyszínen szerveztünk játékonysági vásárt, melynek bevételét karácsonyi adományoztató akcióinkra fordítottuk. Vásárainknak helyet biztosított a Homokkereti Közösségi Ház, a hajdúsámsoni és a Nagy Sándor telepi általános iskola. Ezúton köszönjük a szervezők és önkénteseink segítségét!

Imádkozzunk:

- hogy a növekvő szűkség ne tegyen szűkmarkúvá bennünket;
- hogy legyünk bölcs sáfárai a reánk bízott javoknak, adományoknak;
- hogy a Haitinak szánt adományok célba érkezhessenek;
- hogy tanuljunk meg alázatosan adni és szeretettel elfogadni.

Kivágható könyvjelző
✂

Fogadjon örökbe
egy nagyt!

Gondolt már arra, milyen lesz az élete idős korában?
Gondoljon azokra is, akik egy munkával töltött élet után
most élnek nyugdíjas éveiket!
Gondoljon azokra, akik a Dorcason kívül sehonnan nem
várhatnak segítséget!

**Kérjük, támogasson egyedül, vagy másokkal összefogva
egy rászoruló nagymamát, vagy nagypapát
havi 6000 Ft-tal!**

A csekkre írja rá:

Fogadjon örökbe egy nagyt!

Ida, Mária és Sarolta néaninek már van támogatója.
Önön is múlik, hogy még több idős embertársunk korához méltó
életet élhessen!

Kovács Margit

Margit néni egyedül él a Kárpátaljai Barkaszon. Férje már évekkkel ezelőtt meghalt. Az átszámítva 17 ezer forintos nyugdíja nem fedezi a havi 19 ezer forintos rezsijét. Konyhakertjében zöldségeket, gyümölcsöket termeszt, ezzel egészíti ki egyszerű étrendjét. Jó kapcsolatot ápol rokonaival, bár ritkán találkoznak, mert ők egy távoli nagyvárosban laknak.

Tóth Irén

Irén néni 73 éves, Kárpátalján él menyével, aki munkanélküli. Egy családi házban laknak, amit annak idején az idős hölgy férje épített. Most, hogy mindketten megözvegyültek, lehetetlen feladatnak látszik a ház fenntartása. Irén néni lánya időnként besegít: gyógyszereket, élelmiszert vásárol, de sajnos neki is korlátozottak az anyagi lehetőségei.

Bacskó Valéria

Valéria néni Beregszászon lakik lányával, egy egyszobás, 30m²-es kis lakásban. Korábban a helyi élelmiszerüzemben dolgozott, ami után havi 15 ezer Ft-nak megfelelő nyugdíjat kap. Szívbetegsége és magas vérnyomása miatt számos gyógyszerre van szüksége, amit ebből a kicsi nyugdíjból nagyon nehéz megvásárolni, így az alapvető élelmiszereken próbálnak takarékoskodni.

Önre is számítunk!

Nemzetközi konferencia a Dorcasban

Az élethosszigan tartó tanulási folyamat és a közösségszervezés volt a témája annak a négy napos intenzív képzésnek, amely január 18-án kezdődött a Dorcas Konferenciaközpontban. Hét ország 30 delegátussal képviselte magát. A képző két amerikai előadója már évek óta Németország és Szlovákia területén foglalkoznak közösségszervezéssel. Az öt EU-s ország - német, szlovák, magyar, lengyel és román – küldöttek mellett három Moldáv Köztársaságbeli is részt vett a rendezvényen. Az ő munkájuk és beszámolójuk ékes példája annak, hogy néhány – magas felelősségtudattal megáldott személy, - milyen erőket képes mozgósítani egy évek óta elhúzódó probléma megoldásában. Egy rendkívül veszélyes, de még a hatóság által is megtúrt szeméttelép felszámolását tűzték ki célul és valósították meg. A közösségszervezők legtöbbször szemben úsznak az árral és küzdenek a tö-

megek közönyével, hatóságok gyakori tehetetlenségével. Mindegyik csoport beszámolt a területen elért eredményeiről és bemutatták hosszabb távú célkitűzéseiket. Az adománygyűjtésről tartott előadás és megosztott tapasztalat megerősítette a résztvevőket abban, hogy környezetünkben sokan készséggel adakoznak, amennyiben világos a támogatandó cél, vagy nyilvánvaló és ismert a célcsoport.

A Grundtvig pályázati-projekt lényege az élethosszigan tartó tanulási folyamat keretében a kölcsönös látogatások (mobilitások) során megismerni a különböző országokban folyó közösségszervezői munkát és felmérni azok hatását az adott környezetben. Az eszme- és tapasztalatcsere nagy húzóerővel bír, mert a sikerek és kudarcok őszinte megosztása bátorít és az újrakezdésben ösztönöz.

Paul Cromwel beszámolója alapján
fordította, összefoglalta
Balogh Barnabás

Az Essen-Steele-i Luterránus Egyház közvetítésének köszönhetően 10 raklap bébiételt és 7 raklap száraz tésztát kapott segélyszervezetünk, melynek nagyobb részét - gyülekezetek és támogató szolgálatok segítségével - már karácsony előtt eljuttattunk az éhezőknek.

Január folyamán az alapítványunk kuratóriuma ismét összeült. A megbeszélésen a Dorcas 2010-es tervei mellett az adományszerzés és az adományok kiosztásának új útjait vitattuk meg.

Január hónap folyamán a Nemzetközi Dorcas alapítója, Dirk Jan Groot, Prügyn, Tornyospálcán és Hajdúhadházon tartott prezentációval egybekötött beszámolót szervezetünk munkájáról, küldetéséről. Megerősödtek eddigi tapasztalataink, mely szerint a gyermekek és felnőttek rendkívüli nyitottsággal fogadják ezeket az alkalmakat, amelyek felébresztik a felelősséget mások iránt és felszabadítanak a hálára a már megrögzött méltatlankodásból. **Várjuk más gyülekezetek, közösségek meghívását is!**

A Bódvaszilasi Református Egyházközség jótékonyági bált szervez 2010. február 13-án. Meleg Attila tiszteletes úr és a presbitérium, a rendezvény fő szervezői a bál bevételét teljes egészében a Dorcasnak ajánlották fel, amit ezúton köszönünk meg mind a szervezőknek, mind az adományozóknak.

Felhívjuk azon gyülekezetek vezetőinek figyelmét ahol segítségre szoruló emberek is élnek, hogy raktárunkban jelenleg Hollandiából érkezett használt ruhák mellett tartós élelmiszerek, bútorok, elektromos orgonák, kórházi ágyak, kerékpárok, számítógépek vannak, amelyekkel szervezetünk szívesen részt vállal a gyülekezeti segélyezésben.

Visszajelzések, amiből mi is erőt merítünk

Miért jöttem el segíteni? (önkéntesek nyilatkozatai)

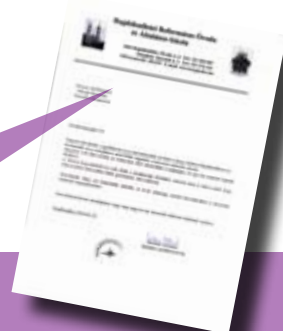

- Szívesen segíték olyan embereken, akik kevesebbet kaptak Istentől, mint én. Az önkéntes munkával viszonzhatok valamennyit. Ezt az időt úgysem tudtam volna hasznosabban eltölteni. (Ádám)

ben a munkában, mintha egy kicsit én is adhatnék ezeknek a családoknak. Másrészt szeretek veletek, a csoporttal együtt lenni. (Andris)

- Én mindig szerettem segíteni másokon, pláne ilyen munkával. Nagyon jó érzés kiszabadulni egy kicsit a hétköznapi napokból és valami olyan dolgot csinálni, amivel másokon segíthetek. (Marci)
- Nagyon, nagyon örülök, hogy itt lehettem és segíthettem, mert más emberek segítése számomra öröm. Jó volt a társaság és a hangulat. Köszönöm, hogy segíthettem (Reni)
- Mert szeretek segíteni az embereknek bármilyen módon is... és mert szeretlek benneteket! (Eszter)

- Jó érzés részt venni eb-

Tisztelt Igazgató Úr!

Nagyon köszönöm a gyülekezet és az intézményünk nevében is, hogy eljöttek Hajdúhadházra és bemutatták azt a szolgálatot, amit Önök végeznek a rászoruló emberek között. Megrázó volt látni azokat az embereket, akik rászorultak a segítségre és egy kis reményt kaptak Önöktől.

A Jóisten kegyelméből mi csak éljük a mindennapi életünket, sokszor nem is tudva arról, hogy milyen nehéz helyzetben élnek gyermekek, idős emberek.

Köszönjük, hogy ezt bemutatták nekünk és ki-kitehetség szerint hozzájárulhat a rászoruló családok megsegítéséhez.

Isten áldását kérem munkájukra és hogy még nagyon sok rászoruló emberen tudjanak segíteni.

Hajdúhadház, 2010-01-25

Bacsokay Zoltánné
igazgató, gyülekezeti tag

„Készpénzzel adom”

Évente kb. 10 milliárd forintnyi 1%-ról nem rendelkeznek a magyar állampolgárok. A tavalyi sikeres gyűjtést és átutalást megköszönve ismét olvasóinkhoz és támogatóinkhoz folyamodunk. Ne kíméljük az adminisztrációval járó fáradságot:

támogassák jövedelemadójuk 1%-val a Magyar Dorcast,

hogy munkánkat 100%-osan végezhessük! Keressék meg családtagjaik között azokat a vállalkozókat vagy keresettel rendelkezőket, akik jótékonyági célra szeretnék ezt az összeget fordítani. Érezzük magunkat szabadnak a döntésben azáltal is, hogy nem adóm 1%-nak nevezzük, hanem „készpénzzel adom”-nak. Így a kényszerűség helyett az adás örömet fogjuk megtapasztalni.

Adószámunk: 19122201-2-09

Legyen Ön is a szegények nagykövete!

Keresse meg azt az ismerőst, rokonát, akit készpénzzel ajánlana Dorcas támogatónak! Kérjük, adja meg az illető elérhetőségét, hogy Ő is megkaphassa a kéthavonta megjelenő ingyenes Dorcas Híradót. Nem kell más tennie, mint ezt a jelentkezési lapot kitöltve visszajuttatni a hátoldalon található címre.

Jelentkezési lap

Név:

Cím:

Telefonszám:

E-mail cím:

Dorcas Aid Hungary Közhasznú Alapítvány

4002 Debrecen, Erdőpuszta Pf.146

Telefon: (52) 501-675
(30) 575-98-91

E-mail: office@hungary.dorcas.org

Honlap: www.dorcas.hu

Kemping és Konferenciaközpont

Tel./fax: (52) 441-119

Hazai és nemzetközi bankszámlaszámunk:

ERSTE Bank: 11993001-02300894

IBAN HU35-11993001-02300894-00000000

Adószámunk: 19122201-2-09

Kiadja a Dorcas Aid Hungary Közhasznú Alapítvány
ISSN 1788-7194

Felelős szerkesztő: Balogh Barnabás

Szerkesztő és

nyomdai előkészítés: Tímár Tamás

Nyomdai munka: Kapitális Kft., Debrecen

